

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж к 14/2016
24.02.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у поступку предлагача Г.М., ради заштите права на суђење у разумном року, одлучујући о жалби предлагача, изјављеној против решења Вишег суда у Лесковцу 11Р4 к 18/15 од 13.01.2016. године, у седници већа одржаној дана 24.02.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УСВАЈА СЕ жалба предлагача Г.М., **УКИДА** решење Вишег суда у Лесковцу 11Р4 к 18/15 од 13.01.2016. године и предмет враћа првостепеном суду на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Вишег суда у Лесковцу 11Р4 к 18/15 од 13.01.2016.године, одбијен је у целости као неоснован захтев за заштиту права на суђење у разумном року у предмету Основног суда у Лесковцу К 181/14 по захтеву предлагача – пуномоћника приватне тужиље Г.М., адв. В.С..

Против тог решења жалбу је поднео предлагач због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11. и став 2. тачка 2., погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања из члана 440. став 2. и повреде кривичног закона из члана 439. ЗКП са предлогом да Врховни касациони суд усвоји жалбу, преиначи побијано решење и утврди да је у кривичном поступку који се води пред Основним судом у Лесковцу у предмету К 181/14 повређено правно на суђење у разумном року и досуди новчану накнаду за повреду истог која ће се исплатити из буџетских средстава суда.

Врховни касациони суд је одлучујући о жалби предлагача, на основу члана 8б. став 3. Закона о уређењу судова, испитао побијано решење, применом одредбе члана 386. у вези члана 402. Закона о парничном поступку, у вези члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, који се примењује на основу одредбе члана 8в. Закона о уређењу судова, па је нашао:

Жалба је основана.

По налажењу Врховног касационог суда побијано решење је донето уз битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. Закона о парничном поступку, који закон се сходно примењује у поступцима за заштиту права на суђење у разумном року, јер у побијаном решењу нису наведени разлози о битним чињеницама, због чега је побијано решење морало бити укинито и предмет враћен првостепеном суду на поновни поступак.

Виши суд у Лесковцу, у побијаном решењу, а као разлоге због којих сматра да предлагачу Г.М. у кривичном предмету Основног суда у Лесковцу К 181/14 није повређено право на суђење у разумном року, наводи да од подношења приватне кривичне тужбе до подношења захтева за заштиту права на суђење у разумном року протекло је мање од две године, па како је утврђен стандард разумном року у временском трајању од две године, који рок представља опште прихваћени критеријум прихватљивог трајања судског поступка из праксе и Европског суда за људска права, а да тај рок очигледно није протекао у поступку, из ког разлога је одбио као неоснован захтев предлагача за утврђивање повреде права на суђење у разумном року.

Овакав закључак првостепеног суда се не може прихватити.

Из списка предмета произилази да је приватни тужилац Г.М. Основном суду у Лесковцу, поднела приватну кривичну тужбу против окриљеног Г.Г. дана 03.03.2014. године, да је припремно рочиште одржано дана 28.07.2015. године, након чега су 02.09. и 12.10.2015. године одржани главни претреси. Дана 12.11.2015. године одржан је главни претрес и одлучено да се не саслушава сведок Т.Г. уз сагласност странака, а странке су дале завршну реч. Након тога на основу члана 415. став 3. и члана 414. ЗКП одлучено је да се поново отвори претрес ради саслушања сведока Т.Г. а који главни претрес је заказан за 04.02.2016. године.

По оцени Врховног касационог суда не може се прихватити закључак првостепеног суда да у конкретном предмету од подношења приватне тужбе до подношења захтева за заштиту права на суђење у разумном року протекло је мање од две године, а да је временски рок од две године опште прихваћени критеријум прихватљивог трајања судског поступка из праксе и Европског суда за људска права, имајући у виду да рок од две године, је само оријентациони рок и односи се на просечан кривични предмет, с тим што то није једини критеријум, приликом одлучивања о захтеву за заштиту права на суђење у разумном року.

У вези са наведеним, првостепени суд је приликом одлучивање да ли је предлагачу Г.М. у поступку који се води пред Основним судом у Лесковцу К ..., повређено правно на суђење у разумном року требало да утврди чињенице које се тичу: сложености предмета, односно да ли је у конкретном кривичном предмету било посебно сложених правних питања о којима би суд се изјашњавао и каква је комплексност чињеничног стања у конкретном предмету; понашање предлагача Г.М. у предметном кривичном поступку, односно да ли је предлагач, као приватни тужилац допринео и ако јесте колико дужем трајању судског поступка, значаја кривичног предмета за предлагача као приватног тужиоца у

предметном кривичном поступку; понашање државних органа, односно да ли се поступања надлежног суда у конкретном кривичном поступку може сматрати ефикасним и делотворним. Све наведене чињенице првостепени суд је требало да утврди и цени и то како појединачно тако и у међусобној вези, а како би могао да донесе правилан закључак о разумности дужине трајања конкретног кривичног поступка, а на шта се основано указује у жалби предлагача.

У поновном поступку Виши суд у Лесковцу ће имати у виду све примедбе из овог решења, поступити по истом и донети закониту и правилну одлуку.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 401. став 1. тачка 3. Закона о парничном поступку у вези члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку и члана 8в. Закона о уређењу судова укинуо побијано решење и одлучио као у изреци.

**Записничар - саветник
Мила Ристић,с.р.**

**За Председника већа - судија
Веско Крстајић,с.р.**